

РЕШЕНИЕ

№ 5981

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4222** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Л. С. Г. срещу Заповед № 343 от 26.03.2021г на Директор на Агенция „Митници“ с която на осн чл.67, ал.5, т.1 от ЗДСл,чл. 118 ал.3 КТ , чл.11 ал.1 т.1 ,чл.12, ал.1 и ал.2 и чл.18 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, чл. 10 ал.1 т.1, ал.3 и ал.6, чл.11, чл.12 ал.2 чл.13 ал.3 от Вътрешните правила за заплатите в Агенция „Митници“, утвърдени със Заповед № ЗАМ 418/ 32-95825 от 24.03.2021г на директора на Агенция Митници, във връзка със заповед № ЗАМ -417/ 32-95292 от 23.03.2021г на директора на Агенция Митници и чл.65 от Постановление № 408 от 23.12.2020 за изпълнението на държавния бюджет на РБългария за 2021г е определено на жалбоподателя на длъжност „главен инспектор“ в ТД на Агенция Митници, степен на основна месечна заплата 3, основна месечна заплата в размер на 1 998 лв. считано от 1.01.2021г.

Твърди, че оспореният акт бил издаден в нарушение на материалния закон и процесуалните правила и в несъответствие с целта на закона. Твърди, че основната месечна заплата можела да се увеличава съобразно критериите по ал.4 на чл.67 ЗДСл, но в случая такива не били посочени, не било посочено и процентното увеличение. Липсата на изложени фактически основания обуславяло невъзможност да се прецени спазени ли са общите правила по Наредбата и специалните такива относно служител , преназначен на друга длъжност в същата администрация. Оспореният акт бил издаден в нарушение на чл.81 от ЗДСл, тъй като служебното й правоотношение било

едностранно изменено.Разпоредбата на чл.118 ал.3 от КТ била неприложима.Моли да се прогласи за нищожна заповедта /заявено в с.з. на 13.10.2021г от процесуалния представител/, евентуално отмени заповедта и преписката да се върне за издаване заповед в съответствие със ЗДсЛ и НЗСДА.Претендира разноси.

Ответникът- Директор на Агенция Митници чрез процесуалния си представител и в писмени бележки оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 3819 от 10.09.2020г за изменение на служебното правоотношение, Л. С. Г. на осн. чл.82 ал.1 от ЗДсЛ е преназначена от длъжност „главен експерт“ в Агенция Митници на длъжност „главен инспектор“ в ТД на Агенция Митници.

Видно от представените на л. 29 и следващи от делото два формуляра за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители, заемащи ръководни длъжности и експертни длъжности с аналитични и / или контролни функции за периода 1.01.2020г до 31.12.2020г и за периода 14.09.2020г до 31.12.2020г Л. С. Г. е получила годишна оценка на изпълнението и за двете длъжности /които е заемала преди и след преназначаването/ "Изпълнението надвишава изискванията“.

С оспорената Заповед № 343 от 26.03.2021г на Директор на Агенция „Митници“ на осн чл.67, ал.5, т.1 от ЗДСл,чл. 118 ал.3 КТ , чл.11 ал.1 т.1 ,чл.12, ал.1 и ал.2 и чл.18 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, чл. 10 ал.1 т.1, ал.3 и ал.6, чл.11, чл.12 ал.2 чл.13 ал.3 от Вътрешните правила за заплатите в Агенция „Митници“, утвърдени със Заповед № ЗАМ 418/ 32-95825 от 24.03.2021г на директора на Агенция Митници, във връзка със заповед № ЗАМ -417/ 32-95292 от 23.03.2021г на директора на Агенция Митници и чл.65 от Постановление № 408 от 23.12.2020 за изпълнението на държавния бюджет на РБългария за 2021г е определено на жалбоподателя на длъжност „главен инспектор“ в ТД на Агенция Митници, степен на основна месечна заплата 3, основна месечна заплата в размер на 1 998 лв. считано от 1.01.2021г.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от надлежна страна.

Заповедта е издадена от компетентен орган - орган по назначението, съобразно чл. 6 от ЗДСл във връзка с чл.67, ал.4 от ЗДСл. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила. Неоснователни са доводите, че погрешно изписаното правно основание - чл.118 КТ касаещо трудови правоотношения, а не адм. актове води до нищожност на оспорената заповед, тъй като текстовата част на административния акт съдържа достатъчно изложение на фактическите основания за издаването му. Фактическите основания за издаването на заповедта са в материалите по делото, поради което погрешно посоченото правно основание е незначителен недостатък и не опорочава заповедта до степен на нищожност.

Преди всичко следва да се отбележи, че съдът преценява законосъобразността на оспорения акт въз основа на основанията посочени в него.

Съгласно чл. 67, ал. 1 ЗДСл, brutната заплата на държавния служител се състои от основна заплата и допълнителни възнаграждения. Според, ал. 3 на чл. 67 от ЗДСл, минималните и максимални размери на основните заплати по нива и степени, размерите на допълнителните възнаграждения, както и редът за получаването им се определят с наредба на МС и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство. По силата на чл. 67, ал. 4 органът по назначаването определя индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалния опит. Ал.5 на чл. 67 от ЗДСл визира хипотези, в които може да се увеличи индивидуалната основна заплата на държавния служител, като в т. 1 на същата разпоредба и на която се е позовал и органът по назначението в оспорения акт, такова увеличение е възможно въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността. Следователно при определяне на индивидуалната основна заплата на служителя органът по назначаването действа при условията на оперативна самостоятелност в рамките на минималните и максимални размери по ал. 3 на чл. 67 от ЗДСл, определени в Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация. /Виж Р № 11075 ОТ 20.10.2016 Г. ПО АДМ. Д. № 12304/2015 Г., V ОТД. НА ВАС/.

Съгласно чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, основната месечна заплата се определя по нива и степени, съгласно приложение № 1, като се отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит, освен ако друго не е определено в специален закон, а нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в Класификатора на длъжностите в администрацията (КДА). С оглед определеното на оспорвания длъжностно ниво по КДА 6, експертно ниво 2, /видно от заповедта за преназначаване/, степен на основна месечна заплата 3, то определения размер на индивидуалната основна месечна заплата е в рамките и в границите на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, Приложение № 1 към чл. 3 ал. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация.

В рамките на оперативната самостоятелност, органът по назначаване е определил конкретния размер на основната месечна заплата на жалбоподателя в границите по Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, като е съобразил и чл.12 ал.1 според която индивидуалната основна месечна заплата на служителя може да се увеличава въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността с изключение на случаите, когато годишната оценка е "Неприемливо изпълнение".

В случая видно от цитираните по-горе на л.29 и сл. два формуляра за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители, заемащи ръководни длъжности и експертни длъжности с аналитични и / или контролни функции за периода за периода 1.01.2020г до 31.12.2020г и за периода 14.09.2020г до 31.12.2020г Л. С. Г. е получила годишна оценка на изпълнението и за двете длъжности /които е заемала преди и след преназначаването/ "Изпълнението надвишава изискванията". В този случай приложим е чл.12, ал.2 т.3 от Наредбата, като размерът на увеличението по ал. 1 при годишна оценка на изпълнението "Изпълнението надвишава изискванията" е до 15 на сто. Като се направи сравнение с определената основна месечна заплата с предходната заповед № 3819/ 10.09.2020г. с която е преназначена на длъжност „главен инспектор“ в ТД на АМ в размер на 1940

лв., и предвид определеното с оспорената в размер на 1998 лв., то увеличаването е в размер на 3% , с което изискването за увеличаване в размер до 15 на сто е спазено. Съобразен е и определения със Заповед № ЗАМ – 417/ 32-95292 от 23.03.2021г издадена на осн. § 3а ал.4 от ПЗР на НЗСДА и §6 от ПЗР към ПМС № 82 от 10.03.2021г за изменение и допълнение на НЗСДА лимит за увеличаване на индивидуалните месечни заплати- т.1.3 /годишна оценка на изпълнението „изпълнението надвишава изискванията“/ – 3 на сто. Тоест, наред с максимума по чл. 12 от Наредбата, е съобразен и въведения лимит който е 3 на сто от размера на възнаграждението. Тоест, основната заплата може да се увеличава в случая до 15 на сто, като няма императивно задължение колко точно да е процента на увеличаване. Издавайки Заповед № ЗАМ – 417/ 32-95292 от 23.03.2021г органът е определил лимит за увеличаване, съобразявайки делегирания му бюджет.

Основното месечно възнаграждение на жалбоподателя е определено съобразно изискванията на чл. 67, ал. 5, т.1 от ЗДСл , като в съответствие с нормата на чл. 3, ал. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация са отчетени нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит на служителя, а конкретният размер е съобразен с границите, предвидени в Приложение № 1 към наредбата за съответното длъжностно ниво и степен. В случая не са необходими специални знания и опит при обсъждането на оспорените обстоятелства, тъй като те от една страна са законово регламентирани, а от друга са в кръга на оперативната самостоятелност на административния орган.

Както се посочи съдът преценява законосъобразността на оспорената заповед на основанията посочени в нея. Индивидуалната основна заплата на служителя е увеличена на база годишна оценка на изпълнението на длъжността. Съдът изложи доводи налице ли е посоченото изискване спрямо жалбоподателя. С оглед съдържащите се в административната преписка документи с посочени в тях фактически и правни основания, в т.ч. в предхождащи издаването на акта документи, и предвид, че мотивите могат да бъдат изложени отделно от административния акт и не е необходимо да съвпадат по време с издаването му, съдът намира противно на доводите на жалбоподателя , че оспорения акт е мотивиран / в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. Ясно е, че се касае за издадена заповед с която се увеличава основната заплата на служителя въз основа на последната годишна оценка на изпълнението на длъжността /чл.12 ал.1 от Наредбата/. Увеличението на основната заплата е в размер на 58 лв., тоест 3 на сто /по изложените доводи/. Ето защо и без изрично да е посочено процентното увеличение в оспорената заповед , то предвид абсолютния размер на увеличението , недвусмислено е, че се касае за 3%. Заплатата е увеличена с процесния акт спрямо предходната заповед № 3819 / 10.09.2020г , като единствено последната може да служи като база за сравнение по арг. от чл.12 ал.1 от Наредбата тъй като, въпреки че с изменението ДВ, бр. 5 от 2019 г., в сила от 01.01.2019 г. на чл.12 ал.1 от Наредбата отпадна „в рамките на същата степен на съответното ниво на основната месечна заплата за длъжността“, касае се същото ниво на основна месечна заплата, същото длъжностно ниво по КДА, същото наименование на длъжностното ниво и същата степен на основна месечна заплата. Неотносими към преценка законосъобразността на процесната заповед са доводите, че след преназначаването на жалбоподателката основната ѝ месечна заплата била останала непроменена до издаване на атакуваната в настоящото производство заповед. Последните биха били предмет на обсъждане при евентуално обжалване на

Заповед № 3819 / 10.09.2020г за преназначаването.

Определеното в оспорвания акт основно месечно възнаграждение на служителя съответства на нормативните изисквания, като органът по назначаването е определил индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, отчитайки нивото на заеманата длъжност, квалификацията, професионалния му опит и годишната оценка на изпълнението на длъжността. При определяне на индивидуалното месечно възнаграждение на жалбоподателя, органът по назначаването е действал при условията на оперативна самостоятелност в рамките на минималните и максимални размери по чл. 67, ал. 3 ЗДСл, респ. определения в Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация.

На следващо място, и във връзка с доводите в жалбата, безспорно съгласно чл. 81 ЗДСл служебното правоотношение на държавния служител не може да бъде едностранно изменено, освен в случаите и по реда, предвидено в този закон. В конкретният казус обаче не е налице сочената законова хипотеза. Държавният служител е бил преназначен от една длъжност на друга по повод подадено от него заявление, заплата му спрямо заповедта за преназначаване е увеличена, съответна на длъжностното ниво по НКПД и КДА. При тази хипотеза не е налице едностранно изменение на служебното правоотношение по смисъла на чл. 81 ЗДСл. / В този смисъл РЕШЕНИЕ № 2084 ОТ 13.02.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 7003/2018 Г., V ОТД. НА ВАС. Увеличаването на основната заплата, както и възможността за определяне на допълнителни възнаграждения, са предоставени в сферата на едностранното властническо правомощие на органа по назначаването, за разлика от намаляването на заплата, което несъмнено представлява едностранно изменение на служебното правоотношение и е в разрез с нормата на чл.81 от ЗДСЛ. / Виж Р 4160 ОТ 30.03.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4733/2016 Г., V ОТД. НА ВАС/

С оглед гореизложеното, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските:

При този изход на делото на жалбоподателя не следва да му се присъждат разноски. Същият следва да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно 143 ал.3 АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Л. С. Г. срещу Заповед № 343 от 26.03.2021г на Директор на Агенция „Митници“

ОСЪЖДА Л. С. Г. да заплати на Агенция Митници сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи на страните.

СЪДИЯ: